

Betragtning af, at vedkommende for 3 Aar siden kun havde en Embedsindtægt af i det hele 2,000 Kr.

Den højtærede Minister syntes, det saa underligt ud, at vi vilde gøre Forskel paa de to Embedsmænd, der er Tale om i de to foreliggende Lovforslag. Det mener jeg dog, der er rimelig Anledning til, thi Forholdet for den her omhandlede Embedsmand kan ikke sammenstilles med Forholdet med Etatsraad Hoff, som man har faaet til at forlade et Embede, hvor han var bedre stillet end i det, man tilbød, og hvor han vilde have faaet en større Pension end i det Embede, han modtog. Det har gennem mange Aar været Praksis ved en saadan Overgang fra et bedre til et forholdsvis daarligere Embede allerede ved Ansættelsen at betinge, at vedkommende skulde have det godtgjort, som han derved kom til at give Afkald paa, og jeg mener, det er rimeligt og forsvarligt, at man gør det. Men der er et andet Forhold til Stede med den anden Embedslæge, nemlig det, at der ikke kan henvises til, at han har givet Afkald paa noget for at gaa ind til dette.

Jeg maa dog til den ærede Ordfører for Flertallet (Koføed) sige, at han skulde ikke gøre sig saa megen Ulejlighed for at bevise, at de Udtalelser, som fremkom ved Embedslægelovforslagets anden Behandling her i Tinget, netop havde dette særlige Formaal for Øje, thi saa godt kan den ærede Ordfører læse, at han maa kunne forstaa, at det aldeles ikke kan være Tilældet. Naar han fremhæver forskellige Udtalelser ogsaa af det ærede Medlem fra Odde om, at han maa have haft dette for Øje, er det fuldstændig umuligt. For naar han dør siger, at selv om vi efterkommer Embedslægernes Henstilling til Udvalget om at blive stillet bedre, kan der kun blive Tale om, at de kan faa en Pension af ca. 2,000 Kr., saa kan han ikke have taget Hensyn til de Embedslæger, som gaar over i de nye Stillinger, for ingen af dem vil komme til at nøjes med en Pension under 2,000 Kr., naar den Embedslæge, der her er Tale om, faar en Pension af over 3,000 Kr. Og som jeg fremhævede, har det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam) ogsaa i den Betænkning, han har skrevet og afgivet her til Tinget ved Embedslægelovforslagets anden Behandling, udtrykkelig sagt — og jeg maa forudsætte, at det passer —, at det Andragende, der forelaa fra Embedslægerne om, at der skulde tages Hensyn til, at de, som ikke kunde blive antaget i de nye Embeder, fik en forbedret Pension, burde opfyldes.

Jeg skal gøre et Par Bemærkninger til

det ærede Medlem fra Mariager (H. P. Hansen), hvis Udtalelser i det hele gjorde mig ondt, fordi det tydeligt fremgik deraf, at han mente, at der var Politik i denne Sag, og at jeg og mine Meningsfæller af politiske Grunde vilde modsætte os dette Lovforslag. (*Alfred Christensen*: Ja, hvorfor ellers?) Fordi det er urimeligt. Jeg vil paa det bestemteste protestere imod, at det ærede Medlem kommer med en saadan Sigtelse overfor mig. Jeg har ikke den Ære at kende Hr. Rambusch og heller ikke hans tidligere Arbejde. Det er muligt, at hvis man havde et indgaaende Kendskab til, hvad han har udrettet privat udenfor sin Lægegerning, kunde det virke til, at man saa med blidere Øjne paa ham. Men der staaar intet om det i Lovforslagets Motiver, og her har vi kun at henholde os til de Motiver, der foreligger, og til den Stilling, han har indtaget tidligere, og den Stilling, han indtager nu. Der ligger for mit Vedkommende ikke et Gran af Politik bag ved min Holdning, og det tror jeg ogsaa, den ærede Ordfører for Lønningsudvalget (Koføed) vil erkende, efter hvad vi har talt sammen derom.

For øvrigt skal jeg gerne sige her — og det antager jeg, jeg kan sige ogsaa paa mine Medforslagsstilleres Vegne —, at vi kan godt tage denne Sag under fornyet Overvejelse til tredie Behandling og tænke over, hvorvidt vi skal stemme imod Lovforslaget og modsætte os, at det bliver til Lov eller ej. Der er for os ikke Tale om, at vi vil komme en Enkeltmand til Livs, men vi har ment, at den Begrundelse, som er givet for at gaa til denne ekstraordinære Pension, ikke var fyldestgørende, og derfor kunde vi af rent saglige Grunde ikke give Sagen vor Tilslutning. Der ligger ingen som helst hverken politisk eller personlig Forfølgelse bag ved vor Stilling her.

H. P. Hansen (Randers Amts 1ste Valgkreds): Nu kender jeg det ærede Medlem fra Ruds Vedby (Svendsen) igen, naar han siger, at han er villig til at tage denne Sag op til fornyet Overvejelse inden tredie Behandling. Men det var umuligt for mig at begribe andet, end at der her forelaa et Stykke Politik fra de Herrers Side, thi for dem, der kender forhenværende Distriktslæge Rambusch og hans Gerning i Sjørup, maatte det synes utænkeligt, at der i Sagen selv kunde foreligge Momenter, der kunde tale for at nægte ham denne Forøgelse af Pension. Det glæder mig, at Sagen nu har faaet den Vending, den har faaet ved det ærede Medlems sidste Bemærk-